NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 387/2012

ze dne 19. dubna 2012,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení pro některé členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nebývalá světová finanční krize a nebývalý hospodářský útlum vážně poškodily hospodářský růst a finanční stabilitu a vyvolaly podstatné zhoršení finančních a hospodářských podmínek v několika členských státech. Zvláště některé členské státy mají závažné obtíže nebo jim takové obtíže hrozí, zejména problémy týkající se jejich hospodářského růstu, finanční stability a zhoršení jejich schodku a zadlužení, což je kromě jiného způsobeno také mezinárodním hospodářským a finančním prostředím.

(2) Přestože již byla přijata řada významných opatření včetně změn v právním rámci, která mají vyvážit negativní vlivy finanční krize, její dopad na reálnou ekonomiku, trh práce a občany je pociťován v mnoha směrech. Tlak na vnitrostátní finanční zdroje vzrůstá, a proto by měly být podniknuty další kroky k jeho zmírnění, a to maximálním a optimálním využitím finančních prostředků z Evropského rybářského fondu.

(3) V souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle nějž může Unie poskytnout finanční pomoc členskému státu, jemuž z důvodu mimo jiné mimořádných událostí, které nemůže ovlivnit, nastaly obtíže nebo je vážně ohrožen závažnými obtížemi, byl nařízením Rady (EU) č. 407/2010 ([3]) zaveden evropský mechanismus finanční stabilizace s cílem zachovat finanční stabilitu celé Unie.

(4) Prováděcími rozhodnutími Rady 2011/77/EU ([4]) a 2011/344/EU ([5]) poskytla Unie takovou finanční pomoc Irsku a Portugalsku.

(5) Finanční stabilita Řecka byla postižena vážnými obtížemi již před vstupem nařízení (EU) č. 407/2010 v platnost. Finanční pomoc udělená Řecku proto nemohla vycházet z uvedeného nařízení.

(6) Dohoda mezi věřiteli a dohoda o mechanismu úvěrů pro Řecko, podepsané dne 8. května 2010, vstoupily v platnost dne 11. května 2010. Dohoda mezi věřiteli má být plně platná a účinná po tříleté programové období, dokud budou v rámci dohody o mechanismu úvěrů existovat dlužné částky.

(7) Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států ([6]), stanoví, že Rada poskytne vzájemnou pomoc, pokud je platební bilance členského státu, který nepřijal euro, v obtížích nebo jí takové obtíže vážně hrozí.

(8) Rozhodnutími Rady 2009/102/ES ([7]), 2009/290/ES ([8]) a 2009/459/ES ([9]) Unie takovou pomoc poskytla Maďarsku, Lotyšsku a Rumunsku.

(9) Období, během kterého je Irsku, Maďarsku, Lotyšsku, Portugalsku a Rumunsku finanční pomoc k dispozici, je uvedeno v příslušných rozhodnutích Rady. Období, během kterého byla finanční pomoc k dispozici Maďarsku, skončilo dne 4. listopadu 2010.

([1]) Úř. věst. C 24, 28.1.2012, s. 84.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. března 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. března 2012.
([3]) Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 30, 4.2.2011, s. 34.
([5]) Úř. věst. L 159, 17.6.2011, s. 88.
([6]) Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 37, 6.2.2009, s. 5.
([8]) Úř. věst. L 79, 25.3.2009, s. 39.
([9]) Úř. věst. L 150, 13.6.2009, s. 8.

(10) Období, během kterého je finanční pomoc k dispozici Řecku na základě dohody mezi věřiteli a dohody o mechanismu úvěrů, je pro každý členský stát, jenž se na těchto nástrojích podílí, různé.

(11) Po rozhodnutí Evropské rady ze dne 25. března 2011 podepsali dne 11. července 2011 ministři financí sedmnácti členských států eurozóny Smlouvu o založení Evropského mechanismu stability. Po rozhodnutí hlav států a vlád členských států eurozóny ze dnů 21. června a 9. prosince 2011 byla smlouva změněna s cílem zlepšit účinnost mechanismu a podepsána 2. února 2012. Podle této smlouvy převezme Evropský mechanismus stability do roku 2013 úkoly, které v současnosti plní evropský nástroj finanční stability a evropský mechanismus finanční stabilizace. Tento budoucí mechanismus by proto měl být zohledněn již v tomto nařízení.

(12) Evropská rada v závěrech ze svého zasedání konaného ve dnech 23. a 24. června 2011 uvítala záměr Komise posílit součinnost mezi úvěrovým programem pro Řecko a finančními prostředky Unie a podpořila snahy zaměřené na zvýšení schopnosti Řecka využívat prostředky Unie k podpoře růstu a zaměstnanosti, čehož se dosáhne zaměřením pozornosti na zvyšování konkurenceschopnosti a vytváření pracovních míst. Evropská rada také uvítala a podpořila přípravu souhrnného programu technické pomoci Řecku, kterou se zabývá Komise společně s členskými státy. Toto nařízení přispívá k tomuto úsilí o posílení součinnosti.

(13) S cílem usnadnit řízení finančních prostředků Unie, urychlit investice v členských státech a regionech a zvýšit dopad poskytnutých finančních prostředků na hospodářství je nezbytné – v odůvodněných případech, dočasně a aniž by bylo dotčeno programové období 2014 až 2020 – umožnit zvýšení průběžných plateb z Evropského rybářského fondu o částku odpovídající deseti procentním bodům nad platnou míru spolufinancování pro každou prioritní osu pro členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena vážnými problémy a jež požádají o využívání tohoto opatření, což vede k odpovídajícímu snížení příspěvku členského státu. Vzhledem k dočasné povaze uvedeného zvýšení a v zájmu zachování původních měr spolufinancování jakožto referenčního bodu pro výpočet dočasně zvýšených částek by se změny plynoucí z uplatňování mechanismu neměly odrazit ve finančním plánu operačních programů. Mělo by však být možné operační plány aktualizovat s cílem soustředit finanční prostředky na konkurenceschopnost, růst a zaměstnanost a s cílem přizpůsobit jejich cíle snížení celkových dostupných prostředků.

(14) Členský stát, který žádá Komisi o využití výjimky podle tohoto nařízení, by měl uvést všechny informace potřebné k tomu, aby Komise mohla na základě údajů o makroekonomické a fiskální situaci členského státu stanovit, že zdroje pro příspěvek členského státu nejsou dostupné. Rovněž by měl prokázat, že zvýšení plateb vyplývající z udělení výjimky je nezbytné pro zachování dalšího provádění operačních programů a že problémy se schopností využívat prostředky přetrvávají i při využití maximálních stropů pro míry spolufinancování stanovených v čl. 53 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ([1]).

(15) Členský stát, který žádá Komisi o využití výjimky podle tohoto nařízení, by měl dále poskytnout odkaz na příslušné rozhodnutí Rady nebo na jiný právní akt, z něhož vyplývá, že má na udělení výjimky nárok. Je nezbytné, aby Komise měla po podání žádosti členského státu dostatek času na ověření správnosti předložených informací a na vznesení případných námitek. V zájmu účinnosti a funkčnosti výjimky by měl platit předpoklad, že pokud Komise nevznese námitku, je tato žádost oprávněná. Pokud Komise námitku vůči žádosti členského státu vznese, měla by o této záležitosti přijmout prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí s uvedením důvodů.

(16) Pravidla pro výpočet průběžných plateb a vyplacení konečného zůstatku pro operační programy v období, v němž členské státy dostávají finanční podporu Unie pro řešení závažných obtíží postihujících jejich finanční stabilitu, by měla být odpovídajícím způsobem revidována.

(17) Je nutné zajistit náležité podávání zpráv o využití zvýšených částek poskytnutých členským státům požívajícím dočasné zvýšení průběžných plateb podle tohoto nařízení.

(18) Po skončení období, během něhož byla k dispozici finanční pomoc, je možné, že bude třeba, aby hodnocení provedená v souladu s čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1198/2006 mimo jiné posoudila, zda snížení vnitrostátního spolufinancování nevedlo k významnému odchýlení od původně stanovených cílů. Taková hodnocení by mohla vést k revizi operačního programu.

([1]) Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

(19) Protože si nebývalá krize, která zasáhla mezinárodní finanční trhy, a nebývalý hospodářský útlum, který vážně poškodil finanční stabilitu několika členských států, vyžadují rychlou reakci s cílem potlačit dopady na celé hospodářství, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve. S ohledem na výjimečné okolnosti v dotčených členských státech by se mělo toto nařízení v závislosti na postavení žádajícího členského státu použít zpětně od rozpočtového roku 2010 nebo ode dne, kdy byla finanční pomoc k dispozici, pro období, během nichž členské státy obdržely finanční pomoc ze strany Unie nebo ostatních členských států eurozóny, jejímž účelem bylo řešit závažné obtíže postihující jejich finanční stabilitu.

(20) V případech, kdy se předpokládá dočasné zvýšení průběžných plateb, by toto dočasné zvýšení mělo též být posuzováno s ohledem na rozpočtová omezení všech členských států a tato rozpočtová omezení by se měla náležitě projevit v souhrnném rozpočtu Evropské unie. Uplatňování tohoto mechanismu by navíc mělo být časově omezené, neboť jeho hlavním účelem je reagovat na konkrétní aktuální potíže. Mechanismus by proto měl být uplatňován od 1. ledna 2010 a měl by fungovat po omezenou dobu do 31. prosince 2013.

(21) Nařízení (ES) č. 1198/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1198/2006 se mění takto:

1) Články 76 a 77 se nahrazují tímto:

„Článek 76

Pravidla pro výpočet průběžných plateb

1. Průběžné platby se vypočítávají tak, že se míra spolufinancování stanovená v platném finančním plánu pro danou prioritu a daný cíl použije na příspěvek z veřejných zdrojů uvedený ve výkazu výdajů certifikovaném certifikačním orgánem u každé prioritní osy a každého cíle „Konvergence“ nebo cíle pro oblasti mimo cíl „Konvergence“.

2. Odchylně od odstavce 1, na zvláštní a řádně odůvodněnou žádost členského státu, se výše průběžné platby vypočte jako částka pomoci Unie, která byla nebo má být vyplacena příjemcům v rámci dané prioritní osy a daného cíle. Tuto částku musí členský stát uvést ve výkazu výdajů.

3. Odchylně od čl. 53 odst. 3 se na žádost členského státu zvyšují průběžné platby o částku odpovídající deseti procentním bodům nad mírou spolufinancování pro každou prioritní osu až do maximální výše 100 %, přičemž toto zvýšení se použije na částku způsobilých veřejných výdajů nově uvedených v každém certifikovaném výkazu výdajů předloženém v průběhu období, v němž členský stát splňuje jednu z těchto podmínek:

a) členskému státu je dána k dispozici finanční pomoc podle nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (*) nebo mu byla dána k dispozici jinými členskými státy eurozóny před vstupem uvedeného nařízení v platnost;

b) členskému státu je dána k dispozici střednědobá finanční pomoc v souladu s nařízením Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (**);

c) členskému státu je dána k dispozici finanční pomoc v souladu se Smlouvou o založení Evropského mechanismu stability, podepsanou dne 2. února 2012.

4. Při výpočtu průběžných plateb poté, co členský stát přestane využívat finanční pomoci Unie uvedené v odstavci 3, nebere Komise v úvahu zvýšené částky vyplacené v souladu s uvedeným odstavcem.

Tyto částky však jsou brány v úvahu pro účely čl. 79 odst. 1.

5. Zvýšené průběžné platby vyplývající z použití odstavce 3 jsou řídicímu orgánu poskytnuty co nejdříve a smějí být využívány pouze k platbám souvisejícím s prováděním operačního programu.

6. V souvislosti s výročními zprávami v souladu s čl. 67 odst. 1 poskytnou členské státy Komisi náležité informace o využití výjimky uvedené v odstavci 3 tohoto článku, jež ukáží, jak zvýšená podpora přispěla v daném členském státě k posílení konkurenceschopnosti, růstu a zaměstnanosti. Komise tyto informace zohlední při vypracovávání výročních zpráv podle čl. 68 odst. 1.

Článek 77

Pravidla pro výpočet plateb zůstatku

1. Platba zůstatku je omezena na nižší z těchto dvou částek:

a) částka vypočítaná tak, že se míra spolufinancování stanovená v platném finančním plánu pro danou prioritu a daný cíl použije na příspěvek z veřejných zdrojů uvedený v závěrečném výkazu výdajů certifikovaném certifikačním orgánem u každé prioritní osy a každého cíle „Konvergence“ nebo cíle pro oblasti mimo cíl „Konvergence“;

b) částka pomoci Unie, která byla nebo má být vyplacena příjemcům v rámci každé prioritní osy a každého cíle. Tuto částku musí členský stát uvést v závěrečném výkazu výdajů certifikovaném certifikačním orgánem u každé prioritní osy a každého cíle.

2. Odchylně od čl. 53 odst. 3 se platby konečného zůstatku na žádost členského státu zvyšují o částku odpovídající deseti procentním bodům nad mírou spolufinancování pro každou prioritní osu až do maximální výše 100 %, přičemž toto zvýšení se použije na částku způsobilých veřejných výdajů nově uvedených v každém certifikovaném výkazu výdajů předloženém v průběhu období, v němž členský stát splňuje jednu z podmínek stanovených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c).

3. Při výpočtu platby konečného zůstatku poté, co členský stát přestane využívat finanční pomoci Unie uvedené v čl. 76 odst. 3, nebere Komise v úvahu zvýšené částky vyplacené v souladu s uvedeným odstavcem.

(*) Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1.
(**) Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 77a*

Omezení příspěvku Unie prostřednictvím průběžných plateb a plateb zůstatku

1. Bez ohledu na čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 nesmí být příspěvek Unie prostřednictvím průběžných plateb a plateb konečného zůstatku vyšší než příspěvek z veřejných zdrojů a maximální částka pomoci z fondu pro každou prioritní osu a každý prioritní cíl, jak byly stanoveny v rozhodnutí Komise o schválení operačního programu.

2. Výjimku uvedenou v čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 Komise uděluje na základě písemné žádosti členského státu, který splňuje jednu z podmínek stanovených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c). Žádost musí být podána do 17. července 2012 nebo do dvou měsíců ode dne, kdy členský stát splní jednu z podmínek stanovených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c).

3. Ve své žádosti předložené Komisi členský stát odůvodní nezbytnost výjimky podle čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 poskytnutím informací nutných pro ověření toho:

a) že na základě údajů o makroekonomické a fiskální situaci členského státu nejsou pro jeho příspěvek dostupné žádné zdroje;

b) že je zvýšení plateb uvedených v čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 nezbytné pro zachování dalšího provádění operačních programů;

c) že problémy přetrvávají, i když se využijí maximální stropy platné pro míru spolufinancování stanovené v čl. 53 odst. 3;

d) že splňuje jednu z podmínek uvedených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c), což je podloženo odkazem na rozhodnutí Rady nebo na jiný právní akt, a rovněž konkrétního data, od kterého byla členskému státu dána k dispozici finanční pomoc.

Komise ověří, zda předložené informace odůvodňují udělení výjimky. Komise vznese veškeré námitky k předloženým informacím do 30 dnů ode dne podání žádosti. Pokud se Komise rozhodne vznést námitku proti žádosti členského státu, přijme o tom prostřednictvím prováděcích aktů příslušné rozhodnutí s uvedením důvodů.

Pokud Komise námitku proti žádosti členského státu nevznese, považuje se tato žádost za odůvodněnou.

4. V žádosti členského státu musí být též podrobně popsáno zamýšlené využití výjimky stanovené v čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 a poskytnuty informace o doplňkových opatřeních, jež mají vést k soustředění finančních prostředků na konkurenceschopnost, růst a zaměstnanost, včetně případné úpravy operačních programů.

5. Výjimka stanovená v čl. 76 odst. 3 a čl. 77 odst. 2 se nevztahuje na výkazy výdajů předložené po 31. prosinci 2013.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

U následujících členských států se však použije se zpětnou působností:

a) v případě Irska, Řecka a Portugalska s účinkem ode dne, kdy byla těmto členským státům dána k dispozici finanční pomoc v souladu s čl. 76 odst. 3;

b) v případě Maďarska, Lotyšska a Rumunska s účinkem od 1. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 19. dubna 2012.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	M. BØDSKOV